

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ได้นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2
2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2

สมมติฐานข้อที่ 1 ของการวิจัยครั้งนี้ได้เสนอว่า ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจในการควบคุม ความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน และความสำคัญของงานต่อชีวิตตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาตนเองของพยาบาล

สมมติฐานข้อที่ 2 ได้เสนอว่า ปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่ วัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาตนเองของพยาบาล

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวได้เสนอไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการวิจัย

ตัวแปร	แรงจูงใจ ไม่เต็มฤทธิ์	ลักษณะ มุ่งอนาคต	ความเชื่อ อำนาจใน การควบคุม	ความเกี่ยวข้อง ผูกพัน กับงาน	ความสำคัญ ของงาน ต่อชีวิตตน	วัฒนธรรมการ เรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง	การพัฒนา ตนเอง
แรงจูงใจไม่เต็มฤทธิ์	1.00						
ลักษณะมุ่งอนาคต	.30**	1.00					
ความเชื่ออำนาจในการควบคุม	.18**	.38**	1.00				
ความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน	.45**	.17**	.17**	1.00			
ความสำคัญของตนเองต่อชีวิตตน	.21**	.07	.10*	.47**	1.00		
วัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	.18**	.09*	.20**	.30**	.16**	1.00	
การพัฒนาตนเอง	.45**	.15**	.22**	.43**	.16**	.33**	1.00
M	27.00	30.65	47.91	26.31	31.26	68.47	81.41
SD	3.18	2.99	4.34	3.98	9.27	8.34	13.52

หมายเหตุ ** $p < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาตนเองเฉลี่ยเท่ากับ 81.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.52 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เฉลี่ยเท่ากับ 27.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.18 มีลักษณะมุ่งอนาคตเฉลี่ยเท่ากับ 30.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.99 มีแนวโน้มของบุคลิกภาพแบบเชื่ออำนาจภายในตน โดยมีค่าเฉลี่ยของความเชื่ออำนาจในการควบคุมเท่ากับ 47.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.34 มีเกี่ยวข้องผูกพันกับงานเฉลี่ยเท่ากับ 26.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.98 และให้ความสำคัญของงานต่อชีวิตตนเฉลี่ยเท่ากับ 31.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.27 ส่วนปัจจัยด้านองค์การพบว่าองค์การที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติงานอยู่มีวัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเฉลี่ยเท่ากับ 68.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.34

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่า ตัวแปรปัจจัยด้านบุคคลทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .01$) โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาตนเองของพยาบาลสูงที่สุด ($r = .45$) รองลงมาคือ ความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน ($r = .43$) ความเชื่ออำนาจในการควบคุม ($r = .22$) ความสำคัญของงานต่อชีวิตตน ($r = .16$) และลักษณะมุ่งอนาคต ($r = .15$) ผลดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1

นอกจากนี้ยังพบว่า วัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาตนเองของพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน ($r = .33, p < .01$) ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3 ของการวิจัยนี้เสนอว่า ปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านองค์การมีอิทธิพลร่วมกันในการทำนายการพัฒนาตนเองของพยาบาล

ผลการทดสอบสมมติฐานนี้ได้แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้นเพื่อทำนายการพัฒนาตนเองของพยาบาล

ตัวแปร	B	SE B	β	T	ค่าในแต่ละ Step
Step 1					
ACH	1.313	.253	.299	5.188***	df = 5,301
FO	-.454	.274	-.094	-1.656	R = .520
LOC	.517	.173	.162	2.991**	R ² = .270
JI	1.018	.209	.302	4.862***	F = 21.923***
WC	-.071	.082	-.049	-.862	
Constant	10.291	9.633			
Step 2					
ACH	1.268	.247	.289	5.132***	df = 6,301
FO	-.365	.269	-.075	-1.358	R = .555
LOC	.394	.171	.123	2.299*	R ² = .308
JI	.846	.209	.251	4.051***	$\Delta R^2 = .038$
WC	-.080	.080	-.055	-1.002	F = 21.917***
CLC	.329	.082	.208	4.030***	$\Delta F = 16.245***$
Constant	-3.051	9.960			
Step 3					
ACH	2.748	1.967	.627	1.397	df = 11,301
FO	-1.739	2.069	-.359	-.841	R = .562
LOC	-.670	1.047	-.209	-.640	R ² = .316
JI	-.198	1.648	-.059	-.120	$\Delta R^2 = .008$
WC	.722	.658	.498	1.097	F = 12.191***
CLC	-.525	1.015	-.332	-.517	$\Delta F = .668$
ACH X CLC	-.022	.029	-.555	-.749	
FO X CLC	.020	.030	.510	.679	
LOC X CLC	.016	.015	.640	1.043	
JI X CLC	.016	.024	.472	.658	
WC X CLC	-.012	.010	-.630	-1.235	
Constant	55.097	70.068			

หมายเหตุ *** $p < .001$, ** $p < .01$, * $p < .05$

ACH = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

FO = ลักษณะมุ่งอนาคต

LOC = ความเชื่ออำนาจในการควบคุม

JI = ความเกี่ยวข้องกับผูกพันกับงาน

WC = ความสำคัญของงานต่อชีวิตตน

CLC = วัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์ขั้นแรกใช้ปัจจัยด้านบุคคล (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจในการควบคุม ความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน และความสำคัญของงานต่อชีวิต) ทำนายตัวแปรตามคือการพัฒนาตนเองของพยาบาล ผลปรากฏว่าสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้คิดเป็นร้อยละ 27.0 ($R^2 = .270$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(5,301) = 21.923, p < .001$] นอกจากนี้ยังพบว่าความเกี่ยวข้องผูกพันกับงานมีอิทธิพลต่อการพัฒนาตนเองของพยาบาลมากที่สุด ($\beta = .302$) รองลงมาคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\beta = .299$) และความเชื่ออำนาจในการควบคุม ($\beta = .162$) ตามลำดับ ส่วนลักษณะมุ่งอนาคตและความสำคัญของงานต่อชีวิตตนนั้นพบว่าไม่มีอิทธิพลร่วมกับตัวแปรปัจจัยด้านบุคคลตัวอื่น ๆ ต่อการพัฒนาตนเองของพยาบาล

การวิเคราะห์ขั้นที่สอง ได้เพิ่มปัจจัยด้านองค์การ (วัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง) เข้าไปผลปรากฏว่า สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้เพิ่มจากเดิมร้อยละ 3.8 (R^2 เพิ่มจาก .270 เป็น .308) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(6,301) = 21.917, p < .001$] นอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อการพัฒนาตนเองของพยาบาลมากที่สุด ($\beta = .289$) รองลงมาคือความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน ($\beta = .251$) วัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และความเชื่ออำนาจในการควบคุมแบบเชื่ออำนาจในตน ($\beta = .123$) ตามลำดับ ส่วนลักษณะมุ่งอนาคตและความสำคัญของงานต่อชีวิตตนนั้นพบว่าไม่มีอิทธิพลร่วมกับตัวแปรปัจจัยด้านบุคคลตัวอื่น ๆ และปัจจัยด้านองค์การต่อการพัฒนาตนเองของพยาบาล

การวิเคราะห์ขั้นที่สาม ได้เพิ่มปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านองค์การเข้าไป ปรากฏว่าไม่สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านองค์การไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อการทำนายการพัฒนาตนเองของพยาบาล แต่มีอิทธิพลร่วมกันในการทำนายการพัฒนาตนเองของพยาบาล โดยในส่วนของปัจจัยด้านบุคคลสามารถทำนายการพัฒนาตนเองได้ในบางตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน และความเชื่ออำนาจในการควบคุม ดังนั้นผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 เป็นส่วนใหญ่